

Indlæg i menighedsrådsbladet

Af Peter Thomsen, Kirkeværge og biavler

Når man åbner lågen til kirkegården, kan man blive ramt af en slags andagtsfølelse. Her ligger vore kære, her skal jeg måske også ligge en gang.

Man går hen ad de gange, der bringer én til det gravsted, man vil besøge. De enkelte gravsteder er som regel indhegnede af lave buksbomhække. Der ligger friske blomster på mange grave som tegn på, at vi ikke er glemte.

Nogle gravsteder har rosenbuske i hjørnerne, andre har tujaer, mens selve gravstedet er dækket af ral.

Det er måske et tåbeligt spørgsmål at stille, men jeg stiller det alligevel: "Er der liv her?" Hvor er der plads og levemuligheder til sommerfuglene, insekterne, humlebierne og ikke mindst honningbien?

På global sigt er honningbien trængt tilbage. Overalt på kloden er bierne ved at blive udryddet. Bierne betaler prisen for de giftstoffer, vi anvender til ukrudt og skadedyrsbekæmpelse. Bierne står for over 80 % af bestøvningen af vore blomster og afgrøder.

Hvis bierne forsvinder, vil fødevarerproduktionen formindskes med katastrofale følger.

Derfor er det jeg siger: Kan vi i menighedsrådene, her tænker jeg på kirkeværgerne, ikke være med til at skabe et leverum og et fristed for vore sommerfugle, humlebier og honningbier.

Hvorfor skal der ikke være liv på kirkegården? Hvorfor skal det ikke være en nydelse, ja, en oplevelse at komme her? Vore kære er jo i gode hænder. Det må vi glædes ved.

Glæden over det bør også udløses ved de sanseudtryk, vi får, når vi åbner kirkegårdslågen.

Tænk, hvis de små tujaer eller buksbomhække blev erstattet med blomstrende vårlyng, og rosenbuskene fik selskab af rød snebær. Bagved kunne være blomstrende buske, omkranset af for eksempel sankthansurt og andre bivenlige vækster.

Der findes mange udgaver af cotoneaster, der kunne anvendes som bunddække.

Hvilket liv, det ville skabe på vore kirkegårde.

Kirkegårdene ville blive fyldt med insekter, blomsterne ville lyse én i møde. Et andet plus ville være, at fuglene vil hente bær til langt ud på vinteren.

Efter sit besøg kan man gå fra kirkegården i den forvisning, at livet går videre, og vi, der er ef-

terladt, har gjort en indsats for det.

De politikere, vi har valgt, har ikke det fornødne mod og den nødvendige vilje til at træde i karakter og varetage naturen og den diversitet, der er i den. De har andre interesser, de skal tilgodese.

På langt sigt vil det blive dyrt, hvis vi ikke sørger for, at bierne har det godt.

Derfor denne opfordring til alle menighedsråd, kirkeværgere og kirkegårdsansatte: Lad os tage vare på vore insekter og fugle. Det er ikke forbundet med ekstra udgifter. Det er på moderne dansk en win/win situation.

Peter Th.